

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/406/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113221594
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3113221594.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu U., zastúpenému V. proti žalovanej C., do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej S., zastúpeného C., o zaplatenie 2.482,66 Eur s príslušenstvom, na odvolanie S. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. júna 2016, č.k. 14C/223/2013-147, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že S. m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania.

S. m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.482,66 Eur s príslušenstvom, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi konania nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojím podaním zo dňa 22.08.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie vyššie uvedenej sumy a dôvodil, že jeho nárok vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 524 Občianskeho zákonníka, uzatvorenej dňa 14.02.2011 medzi postupcom Y., a.s. (ďalej len „postupca“), so sídlom v L. a žalobcom ako postupníkom, na základe ktorej postúpil postupca pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa 02.10.2006 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúctu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalobca poukázal na to, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poukázal na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.2007, z ktorých vyplýva, že tieto ustanovenia sa nevzťahujú na zmluvy o úvere. Dĺžna suma vo výške 2.482,66 Eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru a úroku z omeškania 9 % ročne z istiny od 15.02.2011 do zaplatenia. Dňa 01.10.2013 na strane žalovanej vstúpil do konania ako vedľajší účastník č. 1 B., so sídlom v J. (ďalej len „vedľajší účastník 1“), ktorý poukazoval na práva spotrebiteľa, vzniesol námietku premlčania dlhu a následne z konania vystúpil. Dňa 09.10.2013 do konania na strane žalovanej ako vedľajší účastník 2 vstúpilo S., so sídlom v R. (ďalej len „vedľajší účastník 2“), ktorý vzniesol námietku premlčania nároku, uplatnil trovy vo výške 218,35 Eur a následne z konania vystúpil. Dňa 22.09.2014 do konania vstúpil ako vedľajší účastník č. 3 na strane žalovanej S., so sídlom L. (ďalej len „vedľajší účastník 3“), ktorý na pojednávaní dňa 22.06.2016 poukázal na neplatnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu chýbajúcej výzvy o postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách s tým, že žalobca síce preukázal výzvu, nie však jej doručenie, tiež namietal, že povolené prečerpanie je neplatné z dôvodu, že obsahuje neprijateľné podmienky, ide o bezdôvodné obohatenie a vzniesol námietku premlčania. Uplatnil trovy konania. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu (banka) a

žalovaná uzatvorili dňa 02.10.2006 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Z prehľadu histórie transakcií vyplynulo, že rozdiel medzi súčtom debetných operácií a kreditných operácií je suma 2.482,66 Eur, čo predstavuje nepovolený debet. Dňa 15.05.2007 bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver - flexidebet do výšky 40.000,- Sk (1.327,76 Eur). Dňa 17.12.2007 postupca zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie nepovoleného prečerpania bežného účtu. Zároveň vypovedal Dodatok k zmluve o bežnom účte a poskytnutí kontokorentného úveru a zrušil limit povoleného prečerpania, čím sa stal záväzok splatným. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu uzatvorenú medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú osobitné ustanovenia špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka, poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojich rozhodnutiach ustálil, že v prípade spotrebiteľských zmlúv sa na právne vzťahy uplatnia prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014). Súd prvej inštancie ďalej skúmal, či postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade s § 92 ods. 8 zákona 483/2001 Z. z. o bankách. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku z omeškaného peňažného záväzku klienta postúpiť inému subjektu za predpokladu, že omeškanie trvá dlhšie ako 90 dní, vrátane odovzdania dokumentácie, ktorá s postúpením súvisí. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca preukázal splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia, preukázal zaslanie písomnej výzvy zo strany banky pred postúpením pohľadávky. S poukazom na ustanovenie § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka však dospel k záveru, že žalobou uplatnený dlh je premlčaný. Dlh z titulu nepovoleného prečerpania na účte bol splatný ku dňu 17.12.2007, kedy banka zrušila limit prečerpania prostriedkov a vypovedala Dodatok k zmluve o bežnom účte a týmto dňom aj vyhlásila záväzok žalovanej za okamžite splatný. Od 18.12.2007 začala žalobcovi plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde, ktorá sa skončila dňom 18.12.2010. Žaloba bola podaná na súde dňa 22.08.2013, teda po uplynutí premlčacej doby a vzhľadom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. súd prvej inštancie prihliadol na premlčanie ex offo a žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 zákona č. 99/1964 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O.s.p.“) tak, že úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko si ich neuplatnila a nepriznal vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej náhradu trov konania, hoci si ich uplatnil, no tieto nevyšiel v stanovenej lehote podľa §151 ods. 2 O.s.p. a tieto neboli účelne vynaložené. Súd prvej inštancie mal za to, že vedľajší účastník vstúpil do množstva obdobných sporov, v ktorých vstupujú ako žalobcovia nimi označené subjekty, a to bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaných, pričom ako jedinú obranu v spore vzniesli námietku premlčania. Toto nasvedčovalo tomu, že účelom vstupu do konania nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku o náhrade trov konania podalo v zákonnej lehote odvolanie S. (do 30.06.2016 vedľajší účastník na strane žalovanej) a domáhalo sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie vo výške 475,06 Eur. Uviedlo, že súd prvej inštancie neúplne zistil stav veci, nakoľko zaslalo vo veci vyjadrenie, v ktorom si okrem iného uplatnilo aj trovy konania a po vyhlásení rozsudku zaslal aj vyúčtovanie trov tohto konania. Súčasne súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, hoci bola žalovaná v konaní úspešná. Poukázalo na to, že trovy vzniknuté v tomto konaní je potrebné považovať za účelne vynaložené v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, nakoľko jeho vyjadrenie nie len všeobecným podaním, ale podáva konkrétne tvrdenia týkajúce sa konkrétneho právneho vzťahu, za účelom dosiahnutia účelnej obrany žalovanej. V konkrétnosti poukazuje na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a na viaceré nedostatky pri postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Účasť na pojednávaní jednoznačne preukazuje účelnosť procesnej obrany žalovanej. V zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, preto mu môže byť priznaná aj náhrada trov konania, resp. právneho zastúpenia. Ústava Slovenskej republiky v čl. 47 ods. 2 zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom a v spojení s ustanoveniami § 24 a § 25 O.s.p. má aj vedľajší účastník právo dať sa zastúpiť advokátom. Poukázalo na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15.10.2014, sp. zn. III ÚS 457/2014-27. Trovy konania, vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom, je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatnenie, resp. bránenie práva na súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako účelne vynaložené. Odmietlo úvahy súdu prvej inštancie, že trovy v danej veci boli neúčelné, nakoľko má za to, že práve jeho kvalifikované právne

posúdenie vecí malo za následok zamietnutie žaloby. K opodstatnenosti trov právneho zastúpenia ďalej poukázalo na judikatúru, a to na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 7Co/34/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/87/2012 a zo dňa 30.07.2012. Vzhľadom na uvedené považovalo trovy za vynaložené účelne.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu S. uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Žalobca ďalej poukazuje na obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo/15/2014 a v uznesení, sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014. Žalobca má za to, že paušálny vstup združenia na ochranu práv spotrebiteľa do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu do konania nebol záujem na ochrane práv spotrebiteľa, ale získavanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov. Úmyslom zákonodarcu bola kvalifikovaná ochrana spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktorý je spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú právnu pomoc. Nepriznaním náhrady trov konania nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, najmä, keď trovy nie sú účelne vynaložené. Obdobný názor bol vyslovený aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze II ÚS 78/03. Na základe uvedeného žalobca navrhol napadnutý výrok o trovách konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) potvrdiť. Žalobca si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 71,05 Eur s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 60,75 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 10,30 Eur s DPH.

4. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a pred podaním odvolania došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v predmetnom spore. V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd posudzoval otázku dôvodov na priznanie, nepriznanie, alebo krátenie trov konania (vrátane otázky účelnosti vynaložených trov) podľa ustanovení O.s.p., účinných v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Procesne postupoval odvolací súd už podľa nových procesných ustanovení CSP.

4. Krajský súd vec preskúmal v odvolaní napadnutej časti podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá a časť výroku o náhrade trov konania, ktorým žalovanej náhrada trov konania nebola priznaná, neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť a odvolací súd ich nepreskúmal.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojím podaním zo dňa 22.08.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.482,66 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.482,66 Eur od 15.02.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. S. vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej oznámením dňa 22.09.2014. Vo svojom oznámení súhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a z dôvodu hospodárnosti ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaniach a žiadal zasielať len zápisnice z pojednávania. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa zúčastnil na pojednávani konanom dňa 22.06.2016, na ktorom poukázal na neplatnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu chýbajúcej výzvy o postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách s tým, že žalobca síce preukázal výzvu, avšak nie jej doručenie, namietal povolenie prečerpania ako neplatné z dôvodu, že obsahuje neprijateľné podmienky, vzniesol námietku premičania a uplatnil trovy konania. Sú

prvej inštancie dňa 22.06.2016 žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 09.08.2016, vyčíslil trovy konania vo výške 475,06 Eur za tri úkony právnej služby 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. vyjadrenie vo veci samej, 3. účasť na pojednávaní dňa 22.06.2016 + režijný paušál vo výške 8,58 Eur za každý úkon, náhradu za stratu času vo výške 85,80 Eur a cestovné náhrady vo výške 59,96 Eur.

7. Odvolací súd v súvislosti s uskutočňovaním právnych úkonov vedľajšieho účastníka (do 30.06.2016) zdôrazňuje, že tento na strane žalovanej vstúpil do konania dňa 22.09.2014 ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016. Vzhľadom na skutočnosť, že zrušením O.s.p. došlo aj k zrušeniu inštitútu vedľajšieho účastníka a tento inštitút nemožno stotožňovať s právnou úpravou intervenienta podľa § 81 a nasl. CSP a s právnou úpravou osobitného subjektu podľa § 95 CSP, je potrebné uviesť, že v zmysle § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, teda do 30.06.2016, sú zachované. Ak vedľajší účastník teda uskutočňoval úkony na ochranu práv žalovanej ako spotrebiteľa, tieto je potrebné brať do úvahy pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

8. V občianskom súdnom konaní (civilnom sporovom konaní) sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Princíp zodpovednosti za výsledok (princíp úspešnosti) bol zakotvený v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. (účinnom do 30.06.2016), v dôsledku ktorého účastníkovi (strane sporu), ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

9. Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016, je nepochybné, že aj vedľajší účastník ako právnická osoba, predmetom činnosti ktorej bola ochrana práv spotrebiteľa, mal nárok na náhradu trov konania v zmysle citovaného ustanovenia. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania, vyplývala z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., účinného do 30.06.2016, v zmysle ktorého mal vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, konal však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p., účinný do 30.06.2016, nevyhradil práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov konania, teda výslovne žalobcovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo žalovanému (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané O.s.p. všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., účinné do 30.06.2016, ktoré bolo súdom prvej inštancie v danej veci správne aplikované, neviazalo právo na náhradu trov konania výslovne na žalovaného, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladalo uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p., účinného do 30.06.2016 aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok konania, prípadne za zavinenie alebo za náhodu. Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostával treťou osobou, mal rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil, a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní mal rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania.

10. Odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak ako žalobca, tak aj každý iný účastník súdneho konania, má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, pričom toto právo, garantované Ústavou Slovenskej republiky, môže využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravoval Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016 (§ 18, § 24, § 25 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p.).

11. V ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p., účinného do 30.06.2016, zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Obdobne v danom prípade, aj keď predmetom činnosti vedľajšieho účastníka je ochrana práv spotrebiteľov a na túto činnosť by mal byť dostatočne odborne a personálne vybavený, samo osebe to neznamená, že takýto subjekt nemá právo na právne zastúpenie. Ani Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.06.2016, a ani zákon o ochrane spotrebiteľa nevyklúčovali, a ani neobmedzovali ústavné právo relevantných subjektov v procesnom postavení vedľajšieho účastníka

nechať sa zastúpiť právnym zástupcom. S právom na právne zastúpenie je nerozlučne spojené aj právo na náhradu trov právneho zastúpenia v prípade procesného úspechu daného účastníka (resp. vedľajšieho účastníka) za predpokladu, že išlo o trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016).

12. Odvolací súd preskúmal, či trovy konania, ktoré si uplatnilo S. (do 30.06.2016 vedľajší účastník na strane žalovanej) boli v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016, vynaložené účelne. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola procesne úspešná a súd prvej inštancie zamietol žalobu s poukazom na premlčanie žalobou uplatneného nároku, pričom námietku premlčania vnieslo (okrem iného) občianske združenie prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 22.06.2016, ktorého sa osobne zúčastnil, nemožno považovať úkony právnej služby - príprava a prevzatie veci a účasť na pojednávaní dňa 22.06.2016 za bezúčelné a bezvýznamné. Vyjadrenie právneho zástupcu občianskeho združenia na pojednávaní možno považovať za vecné, vzťahujúce sa na predmet daného konania s konkrétnou právnou argumentáciou. Vedľajší účastník na strane žalovanej (do 30.06.2016) tak vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o tom, že trovy, ktoré si uplatnil, neboli účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník (do 30.06.2016) si uplatnil náhradu trov konania dňa 22.06.2016 na pojednávaní v predmetnej veci, bližšie ich špecifikoval až v podanom odvolaní, nakoľko mu súdom prvej inštancie náhrada trov konania priznaná nebola, nebolo potom dôvodné predkladať špecifikáciu trov konania v lehote 3 dní v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia S. (do 30.06.2016 vedľajšieho účastníka na strane žalovanej) nie je možné považovať za neúčelné. Nakoľko vedľajší účastník si uplatnil trovy konania v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p., účinného do 30.06.2016, patrí mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016, právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Keďže po nadobudnutí účinnosti CSP už nie je možné, aby sa v jednom rozhodnutí rozhodlo o nároku na náhradu trov konania a súčasne o výške tejto náhrady (§ 262 ods. 1, ods. 2 CSP), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že R. priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP. Keďže S. bolo v odvolacom konaní úspešné, odvolací súd mu voči neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O vyčíslení náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).